

Henryk Machajewski

Dębczyno, gm. Białogard, woj.
koszalińskie. Stanowisko 41

Informator Archeologiczny : badania 14, 59

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W układzie przestrzennym elementów powyższych kultur stwierdzono wyraźne zróżnicowanie. Uwagę zwraca przede wszystkim prawdopodobnie całkowicie zbadane cmentarzysko kultury oksywskiej. W układzie osadniczo-kulturowym Pomorza Środkowego stanowi ono istotny przyczynek dla określenia wielkości populacji, jej ewentualnego wewnętrznego zróżnicowania /1 grób tzw. pełnozbrojnego wojownika/, sposobów kremacji /miejsce ciałopalenia zlokalizowane na obrzeżu skupiska grobów/, a także dla określenia przemian kulturowych, tj. zaniku kultury oksywskiej i kształtowania się kultury wielbarskiej z początkiem fazy B1 okresu rzymskiego.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

DEBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 41

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski,
Finansował UAM w Poznaniu. Drugi i ostatni
sezon badań. Osada ludności kultury lużyckiej
z IV-V okresu epoki brązu.

Badania skoncentrowano w południowo-wschodniej części stanowiska. Celem było określenie charakteru stanowiska w układzie osadniczym rejonu środkowej Parsęty. Na obszarze 285 m² zarejestrowano 30 obiektów w dwóch poziomach osadniczych:

- I - 20 obiektów, 3 budynki słupowe zorientowane na linii N-S i N/W-S/O na planie regularnego prostokąta o wymiarach 5 x 3 m, względem siebie usytuowane szeregowo. Z układu jam posłupowych sugerować można, że stosowano konstrukcję sumikowo-łątkową. Podłogę budynków - wewnątrz nie stwierdzono palenisk - stanowi zwarty układ kamieni ułożony na warstwie gliny. Dalsze obiekty - 2 półziemianki oraz 15 jam o nieokreślonym charakterze. Poza jednym egzemplarzem brązowego sierpa z guzkiem i naczyń ceramicznych nie stwierdzono innych przedmiotów.
- II - 10 obiektów, fragmenty nieregularnych budowli słupowych. Poza naczyniami ceramicznymi nie stwierdzono innych przedmiotów.

Materiały przechowywane będą w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Nie przewiduje się dalszych badań.

DOBRE, gm. Wilków
woj. lubelskie
Stanowisko 1 i 2

patrz
okres lateński